

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 8. januar 2018

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2018/1)

(2018/C 41/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 16-18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, særlig artikel 458, stk. 8,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽³⁾, særlig artikel 18-20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre den makroprudentielle politiks virkning og konsistens er det nødvendigt, at de politiske beslutningstager tager nøje hensyn til de grænseoverskridende virkninger af de enkelte medlemsstaters makroprudentielle politiske foranstaltninger og, hvor det er berettiget, vedtager passende gensidige makroprudentielle politiske foranstaltninger for at håndtere dem.
- (2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 ⁽⁴⁾, skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater.
- (3) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2017/4 ⁽⁵⁾ gør det muligt for den relevante aktive myndighed at foreslå en maksimal væsentlighedstærskel på niveauet for udbydere af finansielle tjenester, når der anmodes om gensidighed. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis (ESRB) permanente vurderingsteam, som blev oprettet i henhold til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2015/4 ⁽⁶⁾, kan anbefale en anden tærskel, hvis det findes nødvendigt.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2015/4 af 16. december 2015 om en koordineringsramme for relevante myndigheders underretning om nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger, ESRB's afgivelse af udtalelser og udstedelse af henstillinger og om ophævelse af afgørelse ESRB/2014/2 (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 28).

- (4) Fra den 1. januar 2018 er kreditinstitutter, som er godkendt i Finland, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB-metode) til beregning af krav til lovpligtig kapital i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, underlagt en minimumsgrænse specifikt for kreditinstitutter på 15 % af den gennemsnitlige risikovægt på boliglån med pant i beboelsesenheder i Finland, hvilken skal anvendes på et konsolideret grundlag.
- (5) Efter underretning af ESRB i henhold til artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at opstille denne foranstaltning på listen over makroprudentielle foranstaltninger, som det anbefales at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2.
- (6) Den 28. maj 2017 udløb den belgiske foranstaltning for eksponeringer over for realkreditlån, som blev indført i henhold til artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som blev opstillet på listen over makroprudentielle foranstaltninger, der bør modsvares i henhold til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2016/3⁽¹⁾. Nationale Bank van België/Banque nationale de Belgique meddelte den 21. november 2017, at den havde til hensigt at indføre en ny national makroprudentiel foranstaltning rettet mod eksponeringer over for realkreditlån i henhold til proceduren i artikel 458 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- (7) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ÆNDRINGER

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Afdeling 1, delhenstilling C(1), affattes således:

- »1. Det anbefales, at de relevante myndigheder modsvare de makroprudentielle foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget i henhold til ESRB's anbefaling. Det anbefales, at følgende foranstaltninger, som beskrevet nærmere i bilaget, modsvares:

Estland:

- en systemisk buffersats på 1 procent, som anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

Finland:

- en minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt på boliglån, der er sikret ved et realkreditlån med pant i beboelsesenheder i Finland, som anvendes i overensstemmelse med kravene i artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Finland, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) ved beregning af krav til lovpligtig kapital.«.

2) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 8. januar 2018.

Francesco MAZZAFERRO

Leder af ESRB's sekretariat,
på vegne af ESRB's Almindelige Råd

⁽¹⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2016/3 af 24. marts 2016 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 153 af 29.4.2016, s. 1).

BILAG

»BILAG

Estland**En systemisk buffersats på 1 procent, som anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.**I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den estiske foranstaltning består i en systemisk buffersats på 1 procent, som anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

II. Gensidighed

2. I medlemsstater, der har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland, jf. artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU. Hvad angår dette afsnit gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. I medlemsstater, der ikke har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland i overensstemmelse med delhenstilling C(2). De relevante myndigheder anbefales at vedtage den tilsvarende foranstaltning inden for seks måneder.

Finland**En kreditinstitut-specifik minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt på lån, der er sikret ved et realkreditlån i beboelseseenheder i Finland, gælder for kreditinstitutter, som anvender den interne ratingbase-rede metode (IRB) (herefter »IRB kreditinstitutter«) i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013.**I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den finske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt gældende for IRB kreditinstitutter på porteføljeniveau for boliglån med pant i beboelseseenheder i Finland.
2. Foranstaltningen suppleres af en væsentlighedstærskel for eksponeringer på 1 milliard EUR over for realkreditmarkedet i Finland for at styre den mulige anvendelse af *de minimis*-princippet af de medlemsstater, der anvender modsvarende foranstaltninger.

II. Gensidighed

3. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, anbefales det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB kreditinstitutternes portefølje af realkreditlån med pant i beboelseseenheder i Finland, der er udstedt af indenlandsk godkendte filialer beliggende i Finland. Fristen i delhenstilling C(3) finder anvendelse på dette afsnit.
4. Det anbefales også, at de relevante myndigheder modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i beboelseseenheder i Finland, som er udstedt på tværs af grænser af kreditinstitutter, der er etableret i deres respektive jurisdiktioner. Fristen i delhenstilling C(3) finder anvendelse på dette afsnit.
5. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) anbefales det, at de relevante myndigheder efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning, der er tilgængelig i deres jurisdiktion og som har en virkning svarende nærmest til foranstaltningen ovenfor, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det anbefales, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for fire måneder.

6. Hvis der ikke findes godkendte IRB kreditinstitutter i andre medlemsstater med filialer i Finland eller som leverer finansielle tjenesteydelser direkte i Finland, og med eksponeringer på 1 milliard EUR eller derover over for det finske realkreditmarked, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare foranstaltningerne i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og de anbefales at træffe modsvarende foranstaltninger, når et IRB kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.

III. Væsentlighedstærskel

7. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle IRB kreditinstitutter med ikke-væsentlige porteføljer af realkreditlån med pant i beboelsesenheder i Finland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 1 milliard EUR. I dette tilfælde bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og de anbefales at træffe modsvarende foranstaltninger, når IRB kreditinstituttet overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.«.
-